

POSTANOWIENIE

Dnia 04 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Aleksandra Żurawska

SO Jerzy Dydo

po rozpoznaniu w dniu 04 lutego 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **B. S.**

przy udziale **E. Z., B. Z., K. Z., M. K.**

o rozstrzygnięcie co do dokonania czynności dotyczącej rzeczy wspólnej

na skutek zażalenia biegłej E. B. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 04 grudnia 2012 r., sygn. akt I Ns 1096/10

postanawia :

I. **zmienić pkt I zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że przyznane biegłej E. B. wynagrodzenie za sporządzenie dwóch pisemnych opinii sądowych w sprawie I Ns 1096/10 podwyższyć do kwoty 1.789.28 zł,**

II. **oddalić dalej idące zażalenie.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kłodzku ustalił i przyznał biegłej E. B. wynagrodzenie w kwocie 672,20 zł (pkt I), a dalej idący wniosek oddalił (pkt II).

W uzasadnieniu wskazał, że biegła sporządziła pisemną opinię w sprawie oraz pisemną opinię uzupełniającą.

Za pisemną opinię wynagrodzenie określiła na kwotę 4.642,78 zł brutto będącą wynikiem iloczynu 79 godzin i kwoty bazowej, podwyższonej o 50 % na podstawie § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym oraz 23 % podatku VAT. Wynagrodzenie za opinię uzupełniającą biegła określiła na kwotę 940,31 zł brutto.

Sąd Rejonowy nie uwzględnił wniosku o zwiększenie stawki godzinowej z uwagi na konieczność spełniania kumulatywnie przesłanek określonych w § 2 ust. 3 Rozporządzenia, natomiast przedmiot opinii w sprawie nie był złożony, zaś biegła nie wykazała, aby pełniła tę funkcję nie krócej niż jedną kadencję lub rzeczoznawcy majątkowego przez okres 5 lat. Z tej przyczyny Sąd przyjął stawkę za godzinę pracy na poziomie 31,85 zł. Sąd zakwestionował także wskazany przez biegłą czas sporządzenia opinii tj. 79 godzin dla pierwszej opinii pisemnej oraz 16 godzin dla opinii uzupełniającej, przyjmując, że sporządzenie dwóch opinii nie zajęło jej więcej niż 17 godzin, co przełożyło się na kwotę 541,62 zł powiększoną o VAT. Do kwoty tej doliczono wydatki poniesione w sprawie w wysokości 6,40zł.

Powyższe postanowienie zaskarżyła biegła domagając się w istocie jego zmiany poprzez przyznanie jej wynagrodzenia zgodnie ze złożonym rachunkiem. Podała, że podane przez nią wyliczenia odzwierciedlają faktyczny czas, jaki poświęciła na przygotowanie opinii w sprawie.

Sąd uznał zażalenie za częściowo uzasadnione.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy przychylił się do stanowiska biegłej, że przedmiot opinii miał charakter złożony, zaś skarżąca spełnia pozostałe warunki z § 3 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 1975 r. w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. nr 46, poz. 254 ze zm). Z uwagi na szczególne wymagania do przygotowania opinii (uprawnienia do projektowania c.o.), na co wskazują też trudności w znalezieniu biegłego, który podjąłby się zrealizowania zlecenia Sądu, należy przyjąć, że podwyższenie stawki o 50% znajduje swoje uzasadnienie. Ponadto, jak podała skarżąca, przygotowanie opinii wymagało konsultacji z innymi specjalistami, instytucjami oraz działami handlowymi firm handlujących i produkujących wkłady kominowe, co zwiększało nakład jej pracy.

Niemniej jednak ogólna ocena czasu, który został wskazany w rachunku, istotnie budzi wątpliwości. Sąd Okręgowy ustalił, że w aktach sprawy znajduje się niespełna 90 kart, które dotyczą meritum postępowania (pisma uczestników, opinie ze zdjęciami, projekty, odpisy z ksiąg wieczystych, protokoły rozpraw). Trudno sprzyjać, że zapoznanie się z taką ilością materiału zajęło biegłej ponad 2,5 dni roboczych. Zdaniem Sądu Okręgowego uzasadnionym jest przyjęcie 10 godzin (9 dla opinii podstawowej oraz 1 godzina poświęcona zapoznaniu się z aktami przy opinii uzupełniającej).

Sąd Okręgowy podziela również zastrzeżenia Sądu Rejonowego co do czasu niezbędnego dla przygotowania pisemnej wersji obu opinii. Pierwsza z nich liczy 8 stron z czego niespełna 5 dotyczą przedmiotu zlecenia. Choć opinia miała charakter złożony, to jednak należy mieć też na uwadze fakt, że jej przygotowanie zostało zlecone osobie posiadającej niezbędne kwalifikacje i wiedzę. Stąd też nawet przy uwzględnieniu koniecznych konsultacji z innymi specjalistami Sąd jest zdania, że 58 godzin na przygotowaniu takiej opinii jest zdecydowanie zawyżone. Powyższe należy również odnieść do podanej ilości 14 godzin poświęconych na sporządzenie 3 stronicowej opinii uzupełniającej.

Sąd Okręgowy jest zdania, że na przygotowanie opinii podstawowej biegła poświęciła nie więcej niż 16 godzin (2 dni robocze), a na opinię uzupełniającą 4 godziny.

Skomplikowany charakter sprawy został uwzględniony w przyjęciu mnożnika na najwyższym poziomie 1,7% dodatkowo zwiększonego o 50 %. Sąd wskazuje przy tym, że ocena nakładu pracy jest sporządzana indywidualnie dla każdego biegłego powołanego w sprawie, choć zauważyć należy, że biegłemu P. K. Sąd nie podwyższył stawki, jak zarzuca to skarżąca.

Ponadto wyjaśnić też trzeba, że księgowość Sądu weryfikuje przedłożone rachunki jedynie pod kątem formalnym i rachunkowym, a nie w zakresie zasadności wskazanych godzin i nakładu pracy biegłego. Kwestię tę rozstrzyga Sąd Rejonowy w zaskarżalnym orzeczeniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, że biegła poświęciła na przygotowanie dwóch opinii czas w łącznej wysokości 30 godzin, co przekłada się na należne wynagrodzenie 1.433,40 zł (30h x 47,78 zł). Powyższą kwotę należy powiększyć o podatek VAT w wysokości 23 %, co daje sumę 1.763,08 zł. Do kwoty tej należy doliczyć wydatki biegłej na przesyłki pocztowe w kwotach : 14,00 zł, 6,40 zł i 5,80 zł (ich wysokość wynika ze znajdujących się aktach sprawy kopert) – łącznie 26,20 zł.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie w pkt. I z mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zaś dalej zażalenie oddalił na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.